

JORIS Joris vergeet meteen wat er gezegd wordt.

Joris is zo heel erg lief. Ik weet wel dat ik dat van al mijn dieren zeg maar Joris is toch nog een stapje verder. Het rare is dat ik op Joris het meest boos ben geweest van allemaal. Ik zeg altijd van Joris: 'Hij is de meest liefdevolle maar Joortje heeft geen oortje(s)'. Hiermee bedoel ik de duizenden keren dat ik Joris iets heb gevraagd te doen en dat dat maar één seconde bij Joris blijft hangen in zijn geheugen. Bijvoorbeeld met betrekking tot het eten: mijn dieren moeten 'netjes' eten .. Ja ik weet wel hoe dat overkomt als je dit leest, maar het voer is zo vreselijk duur. En dat niet alleen, maar ik moet elke keer zo lang zoeken om ergens weer nieuwe pakken kuilgras te vinden. Dit jaar bijvoorbeeld was het voorjaar erg droog en heeft het gras slecht gegroeid. Dat wil zeggen dat de boeren minder gras hebben, zij het voor zichzelf houden en ik dus moeilijker gras kan kopen voor mijn dieren. Er is minder aanbod dus gaan de prijzen nog verder omhoog.

Ik probeer dit gedeelte over Joris al wekenlang te schrijven maar ik weet niet wat ik moet schrijven ... hoe beschrijf ik onbeschrijflijke liefde? Joris is namelijk liefde. Joris is als het pure, zuivere kind.

Joris is een levenslustige, vrolijke kerel. Hij is een onbezonnen ziel die gedachteloos zijn gang wil gaan. Helaas is dat niet altijd mogelijk en dat is voor Joris een probleem. Nee, ik moet het eigenlijk anders zeggen, het is voor MIJ een probleem want ik moet met de gevolgen omgaan.....

Zoals vaker gezegd wil Joris altijd eten en niets of niemand kan hem weerhouden om te krijgen hetgeen hij wil, behalve als er stroom op een dun draadje staat. De stroomdraad houdt ze tegen: omdat de stieren met hun neus aan de draad komen en die neuzen heel gevoelig zijn, is het niet plezierig als ze stroom krijgen, hoe gering die stroom ook is. Enerzijds vind ik het heel zielig dat er stroom op staat, maar ze weten het en raken de draad niet aan (tenminste ... meestal niet).

Als ik bij de dieren ben dan gaat de stroom van de draad af want ik moet regelmatig onder de draad door met een kruitwagen met kuilgras. De dieren hebben dit uiteraard snel in de gaten en dat betekent dat een klein draadje Joris moet weerhouden van het pakken van voer. En dan heb ik dus een probleem. De stroomdraad staat namelijk of te hoog of te laag voor Joris. Staat de stroomdraad hoog dan weet Joris er zijn kop onder te zetten en loopt Joris probleemloos naar het weiland van de boer omdat daar gras staat dat hij toch wel interessant vindt. Staat de stroomdraad laag en komt die tot aan zijn borst, dan loopt Joris 'gewoon' door en neemt hij stroomdraad en paaltjes mee. Die paaltjes staan wel enigermate vast in de grond maar niet als zo'n kolos van 1000 kilo aanloopt.

Dus .... op het moment dat Joris ziet dat ik met een kruitwagen voer richting dieren ga, dan weten de dieren dat de stroom van de draad af is en kan Joris zich niet meer bedwingen en komt hij naar voren. De draad buigt zover mogelijk mee als Joris helemaal over de draad heen hangt omdat hij de sprietjes gras die net buiten zijn bereik zijn, toch echt wil eten. Ik begin van afstand al naar hem te roepen: '*Joris blijven staan. Joris even wachten, ik kom eraan. Joris ga even naar achteren. Joris. Joortje toe nou Joris. Joris ga terug*'.

Soms kan ik hem afleiden met mijn woorden en met een beetje geluk zet hij dan een stap achteruit waardoor de paaltjes weer wat rechter gaan staan. Als ik de dieren bereikt heb, moet Joris toch nog wachten want ik ga eerst naar Anguel en Snowy. Zij zijn de oudste dieren en krijgen als eerste eten.

Ik hoef natuurlijk niet uit te leggen dat Joris een andere mening is toegedaan. Dat betekent dat ik soms de keuze moet maken tussen de oudste dieren eten geven en een loslopende Joris. Als Joris namelijk geen zin heeft om te wachten, dan vindt hij dat hij het recht heeft om zelf het eten te gaan hálen. Staan er dan toevallig paaltjes en een stroomdraad in de weg? Welnee, die staan niet in de weg want paaltjes en stroomdraad liggen namelijk overal op de grond en/of hangen rondom het lijf van Joris. Dat betekent een loslopende Joris die op weg is naar de kruiwagen of het nabijgelegen gras. En overigens .. als Joris los is en op weg is naar het eten, dan gaat Julio uiteraard met Joris mee. Als Joris en Julio het nabijgelegen gras eten dan blijven ze tenminste nog enigermate in de buurt. Het wordt vervelender als Joris wat verder uit de buurt loopt, hetgeen betekent meer draad en paaltjes meesleuren .. en dus ook de draad en paaltjes van het nabijgelegen weigedeelte waar Django en Alexander lopen. Dus dan zijn er geen 2 stieren die gras gaan eten en op weg gaan naar de kruiwagen of eventueel op weg gaan naar het pak kuilgras, maar dan zijn er dus 4 van die grote mannen die honger hebben.

Om meerdere redenen wil ik niet dat ze overal rondlopen: ze lopen het middengedeelte van de wei kapot en bij regen wordt dat een grote modderpoel waar ik met een kruiwagen vol voer niet meer doorheen kan lopen. Een andere reden is dat, als ze het pak kuilgras bereiken, ze niet alleen vreten aan het geopende pak, maar ze maken met horens en/of met snuit ook andere pakken kapot. Een geopend pak gaat schimmelen waardoor het voer verloren gaat.

Dit alles is erg onplezierig, maar ik maak me meer zorgen om het feit dat ze de wei uit kunnen lopen en dan de straat op gaan.

Dus genoeg redenen om te zorgen dat de dieren in hun weigedeelte blijven staan. Maar hoe bereik ik dat?

In feite bereik ik niets; Joris bepaalt of dat gebeurt. En daar begint dus mijn probleem zoals ik hierboven al heb vermeld. Joris, die lieve schattige adorabele Joris, mijn Joortje, heeft geen oortje(s).

Natuurlijk heeft Joris twee prachtige fysieke oren en oh jazeker kan Joris er uitstekend mee horen want roep ik eens heel zacht naar Joris dat er eten is ... meteen draait die kop naar mij toe en zeker weten dat hij mij heeft verstaan. Maar wat het overige betreft, dan is Joris helaas doof, stokdoof. Voor mij zijn dat moeilijke momenten want ik wil Joris achter die draad houden.

Ooooooh nooit vergeet ik die dag dat ik wel zes keer alle paaltjes terug heb moeten zetten. Ik had eindelijk de mannen weer in hun eigen weitje, de paaltjes weer in de grond en de draad **bijna** weer overal ingehaakt ... en dan liep Joris achter mijn rug weer met de halve weidraad om zijn lijf richting grassprietjes., vervolgens alle zes de stieren los, want ook Anguel en Snowy deden mee. Witheet was ik toen op Joris.

Uiteindelijk heb ik met een heleboel kabaal de draad en paaltjes weer op de plaats gekregen en ben ik vertrokken zonder de mannen eten te geven. Dat hebben ze toch heel goed begrepen en toen ik 's avonds terugkwam om ze eten te geven hebben ze zich keurig gedragen.

Zo bont als die ene keer heeft Joris het gelukkig niet meer gemaakt, maar het blijft moeilijk en ik kan nog steeds geen oplossing vinden om het soepel te laten verlopen. Bij alles wat ik verzin, weet ook Joris een oplossing: bijvoorbeeld het voer gaat in een oude badkuip, zo'n ijzeren bad en die is behoorlijk zwaar. Dom van mij om te denken dat zo'n bad ook zwaar is voor Joris! Prachtig om te zien hoe Joris met een nauwelijks waarneembare inspanning van zijn nek, het bad als een veertje opzij duwt om het voer te pakken dat achter de bak ligt. Dat het voer aan de zijkant van het bad dan verloren gaat omdat de bak eroverheen schuift, daar denkt Joris niet aan. Dus ik sjouw me een breuk om het bad op de juiste plaats te zetten, waarna Joris het zomaar eventjes opzij veegt.

Als ik het bad niet elke keer terugzet, dan staat het na 15 minuten enkele meters in de wei geschoven en krijg ik het slechts met de grootste moeite weer terug op de plaats. De talloze keren dat ik op allerlei toonaarden (vleien, smeken, boos worden enz.) aan Joris heb gevraagd om de badkuip/voerbak te laten staan, zijn niet te tellen. Maar het helpt niet en mijn rug wordt er niet vrolijker van.

Soms, soms dan wordt het me echt teveel en op boze toon zeg ik Joris dat hij niet het lef moet hebben om de kuip nog 1 centimeter te verschuiven.

En ook dan weet Joris weer een oplossing te bedenken. Zie onderstaande foto.

Tja .. wat moet ik daar nou op zeggen. De badkuip is inderdaad niet verschoven. Geen centimeter. Lachen toch hè!

Tot op de dag van vandaag is Joris nog steeds geobsedeerd door eten en is zijn gedrag niet veranderd. Ik heb enkele kleine wijzigingen aangebracht zoals het vervangen van de badkuip door een lichter exemplaar. Bovendien wordt het nog zelden gebruikt want ik leg het eten op de grond. Op die manier wordt er veel meer kuilgras vertrapt en moet ik veel meer weggooien maar ja, mijn ideeën om Joris uit de stroomdraad te houden zijn helemaal op.

Eén optie werkt en dat is als er meerdere mensen aanwezig zijn; dan krijgen de dieren veel meer aandacht en krijgen ze ook sneller hun eten. Bovendien genieten de dieren van die extra aandacht en dat gun ik ze van harte.

Rest mij nog om je te vragen om ook eens naar die grote lieverd Joris te komen en om je te laten inpalmen door zijn onschuldige, jongensachtige, liefdevolle gedrag.

